

קול קורא שנשלח לחברי אור הרמב"ם בתאריך: י בסיוון תשפ"א; 21.6.21

מאת אדיר דחוח-הלוי

"הוֹלֵךְ בְּתֵם יֵלֶךְ בְּטַח וּמַעֲקֵשׁ דְּרָכָיו יִדְעֵ" (משלי י, ט) | ופירש שם רס"ג: "הדורש את התום והאמת אינו זקוק לתחבולות לפי שהוא יודע שינצח ביושר, והדורש זולת האמת הרי הוא מעקש דרכיו ומעקמן ויודע [=יתגלו מרמותיו ותחבולותיו לעיל כל] ולא יועיל לו זה [=כל תחבולותיו] מאומה [=ויסבול את העונש בשני העולמות]".

לכבוד צאת הספר "**אפיקים להרמב"ם**", נבאר כתוב שנזכרה בו המלה "אפיקים": "שׁוֹפֵךְ בּוֹז עַל נְדִיבִים וּמְזִיחַ אֶפְיָקִים רָפָה" (איוב יב, כא), ופירש שם רס"ג: "ומזיח – וחגורות התקיפים התיר". ומוסיף שם מרי יוסף קאפח: "והנה 'אפק' חוזק ותוקף, וכך פירש ר"י אבן גנאח, וכך תרגם אונקלוס: 'וְיִתְאַפֵּק – וְאֶתְחַסֵּן' [בר' מג, לא]". נמצא, כי אפיקים הם האישים התקיפים המשכילים אוהבי ה' אנשי העוז והאמת. ולפי ביאור זה, "אפיקים להרמב"ם" הוא קריאה לאנשי האמת לחבור אל דרך האמת של רבנו הרמב"ם ומשה רבנו, מעין קריאתו מרטיטת הלבבות של אברהם אבינו: "בְּשֵׁם ה' אֵל עֹלָם" (בר' כא, לג).

אך קשה לכאורה, מדוע נאמר אפוא שהקב"ה שופך עליהם בוז ומתיר את חגורתם כסמל לחולשה? תשובה, כאשר גדולת אותם ה"גדולים" ו"הנדיבים" אינה אלא זיוף ושקר, מצוה רבה לשפוך עליהם בוז, והקב"ה ישלח שליחים שימלאו את מצוותו זו, כי הם מתעים את עמו-בחירו אחר ההבל וההזיות האליליות. ולעומתם, אנשי האמת ישרי הלבב – "אֵרַח לְצִדִּיק מִיִּשְׁרָיִם יִשָּׂר מַעְגַּל צִדִּיק תִּפְלֵס" (יש' כו, ז), ופירש שם יונתן: "אורחת צִדִּיקָא כִּינֵן אָף עוֹבְדֵי אֹרְחַת צִדִּיקָא תִתְקִין" – מי שהולך ביושר הקב"ה מפלס את נתיבו ומסקל את שבילו.